

Nieuwsbrief no. 25
Transportbedrijf
Beckers en Zonen.
Pag. 1
Familie Beckers
verhuist naar De
Rips. Pag. 2
De broers Beckers
beginnen een
transportbedrijf.
Pag. 3
Wim Beckers begint
voor zichzelf.
Pag. 4 - 6
Uitbreiding van het
familiebedrijf.
Pag. 7 - 9
Zonen nemen het
over.
Pag. 10 - 11
Wim met pensioen.
Pag. 12 - 13
Ben start met
Beckers Transport
Rips BTR.
Pag. 14 - 19
Tien en Harrie als
Firma W. Beckers en
Zn.
Pag. 20 - 22

D'N BLIKKEN EMMER

HEEMKUNDEKRING DE RIPS

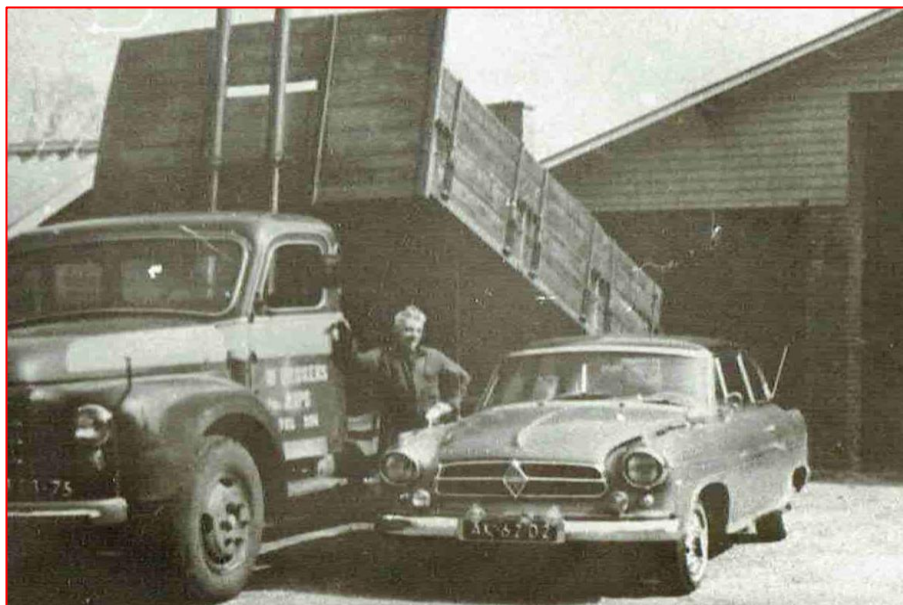
Uit de serie: **Verdwenen Bedrijven in De Rips**

Hierin wordt de geschiedenis beschreven van bedrijven die op De Rips gevestigd zijn geweest. Dit kunnen eenmansbedrijven zijn, maar het kunnen ook grotere bedrijven zijn geweest. Velen hebben een bijzondere stempel gedrukt op de sociale leefomgeving van ons dorp. Ook kunnen beroepen worden beschreven van Ripsenaren, hier woonachtig, en die een bijzonder vak uitgeoefend hebben.

Drie generaties van de familie Wim Beckers zijn 68 jaar in de transport sector op De Rips werkzaam geweest. Vooral in de begintijd waren de werktijden lang. Ook was het lichamelijk zwaar, want alles werd nog met de hand geladen en gelost.

In de jaren 60 specialiseerde de transportwereld steeds meer. Ook de familie Beckers speelde daar op in en ging zich steeds meer toeleggen op het transport van varkens, wegverkeer en bulktransport.

De basis van deze nieuwsbrief over de geschiedenis van het transportbedrijf Beckers is gebaseerd op een geschreven tekst uit 1976. Deze tekst is geschreven door Ben Beckers i.v.m. met de pensionering van Wim Beckers.

Boven; Wim Beckers voor zijn vrachtwagen en luxe auto.

In 1927 verhuist op 48-jarige leeftijd Martinus Beckers met zijn vrouw Elisabeth Beckers-Gerits en hun kinderen van Overloon naar een nieuwgebouwde boerderij genaamd De Heidebloem in de Jodenpeel De Rips.

Boven; De hele familie voor de boerderij in 1927. V.l.n.r. Toon, Martinus Beckers, Jan, Elisabeth Beckers-Gerits, Mina, Marie, Wim, Driek, Piet en Grad.

Het was de laatste boerderij aan de huidige Eiermijndreef gezien vanaf de Middenpeelweg. Hun gezin bestond uit 8 kinderen. Met de namen, Driek,(1907) Marie,(1909) Wim,(1911) Grad,(1913) Piet,(1915) Mina,(1917)Toon,(1919) en Jan (1922) Beckers. Met de verhuizing naar De Rips ging Wim als een van de oudere kinderen op 18-jarige leeftijd werken als boerenknecht op andere boerderijen.

Op het boerenbedrijf van vader Martinus Beckers had sedert 1934 het echtpaar Tien Hurkens met zijn vrouw inwoning. Samen runden zij van deze plek een transportbedrijf. Tien had een T-Ford met trailer waarmee hij melk en alle voorkomende producten vervoerde.

Als jongeman vond Wim Beckers het vervoerbedrijf uitdagender dan het boerenwerk en hij ging werken bij Tien Hurkens. Wim behaalde ook zijn vrachtautorijbewijs met de T-Ford van Hurkens. Eind 1935 verhuisden Tien Hurkens met zijn familie naar Westerbeek en daarmee verdween een transportondernemer uit De Rips.

Broers starten samen transportbedrijf.

Nadat de familie Hurkens was vertrokken, besloot Wim samen met zijn broers Grad en Piet in 1936 het avontuur aan te gaan en een transportbedrijf te beginnen. Alleen Wim had een rijbewijs dus hij werd de chauffeur en de broers gingen mee als bijrijder.

De eerste vrachtauto, een Chevrolet N-43737, werd door hun vader Martinus Beckers gefinancierd. Op de zijdeur stond trots het opschrift: Gebr. Beckers Expeditours De Rips. Ze namen alles aan wat er voor hun voeten kwam. Zoals melk rijden naar de melkfabriek in St Anthonis. Zijn broers Grad en Piet werkten bijna dag en nacht om het bedrijf mee op gang te brengen.

Rechts; Opdracht melkvervoer melkfabriek te St Anthonis.

De Zuid-Willemsvaart 26 februari 1936.

DE RIPS.

— Het vervoer van de melk naar de fabriek te Oploo werd door de heer Bekkers alhier aangenomen voor f 0.19 per 100 K.G.

Al het laden en lossen gebeurde nog met de hand. Grad was al snel dit jachtige en zware leven moe en ging in de wegenbouw werken. Ook Piet vertrok en ging bij het molenaarsbedrijf van Adriaan van den Ven, gestart in 1928, werken. Dit bedrijf was gebouwd onder een afdak, die tegen de bakkerij van familie Van de Ven stond.

Boven; De eerste vrachtauto met Wim aan het stuur, Piet staat voor de auto en Grad zittend op de laadbak.

Wim wordt eigen baas in 1937.

In 1937 wordt Wim volledig eigenaar en wijzigt de bedrijfsnaam in Wim Beckers. In datzelfde jaar trouwt hij met Maria (Marie) Joosten (1911). Ze gaan meteen aan de Ripsestraat 10 wonen waar het bedrijf wordt voort gezet. Hier worden ook hun zes kinderen Miet, Tien, Truus, Leen, Bernard en Harrie geboren.

Rechts; Wim naast zijn vrachtwagen die was uitgerust met een gasgenerator achter de cabine.

Links; Bericht ongeluk met een veewagen. Uit Provinciale Noord Brabantsche Hertogenbosche Courant 28 mei 1940.

Allerlei soorten werk werd aangenomen. Melkvervoer, rijden voor de Heidemij en transport van vee. In de oorlog werden ook wel mensen uit de werkverschaffing naar de trein in Deurne of Helmond gebracht.

Ook heeft Wim veel werkvolk naar allerlei plaatsen gereden. De vrachtauto was immers ingericht met zitbanken. Ook de voetbalvereniging Fiducia gebruikte de vrachtwagen bij uitwedstrijden.

VRACHTWAGEN OVER DEN KOP.

Eén persoon zwaar gewond.

Men meldt ons uit Beek en Donk d.d. 27 Mei.

Hedennacht omstreeks kwart na drie is een met 17 kalveren geladen vrachtwagen van de expeditiefirma Gebr. Bekkers uit De Rips, in de Leekerstraat alhier in het afwateringskanaal gereden ter plaatse waar de nog vernielde brug ligt. De wagen sloeg over den kop en kwam met de wielen omhoog in het water te liggen. De wagen had naast den chauffeur nog twee medepassagiers van wie zekere P. Jaspers uit De Mortel zwaar werd gewond en bij omwonenden werd binnengebracht waar Dr. Beukers de eerste hulp verleende. Beide andere inzittenden kwamen met den schrik vrij terwijl van de 17 kalveren één dier werd gedood.

Bij het afzenden van dit bericht verkeert J. nog in levensgevaar.

Financieel was het moeilijk, maar de vrachtwagen was heilig. Die moest 's nachts, als er niet werd gereden, binnen staan. De garage was van een oud kippenhok gemaakt. Dit hok werd op een gemetselde muur gezet. In de garage werden 2 sporen nog dieper uit gegraven, zodat er voldoende hoogte was om de vrachtwagen gemakkelijk binnen te rijden.

Rechts; De eerste garage aan de Ripsestraat 10.

Een veelzijdige expediteur en alles nog met lichaamskracht.

Direct na de bevrijding van de 2^e wereldoorlog 1945 gaat Wim weer samen met Grad als knecht verder. Zijn vrouw Marie kreeg een erfenis en zo kon een andere vrachtauto gekocht worden. Het was een G.M.C.-legerwagen die met 2 assen werd aangedreven. Daardoor was de wagen oersterk en namen zij altijd de kortste weg. Door de sloot of over land als het maar vlugger ging.

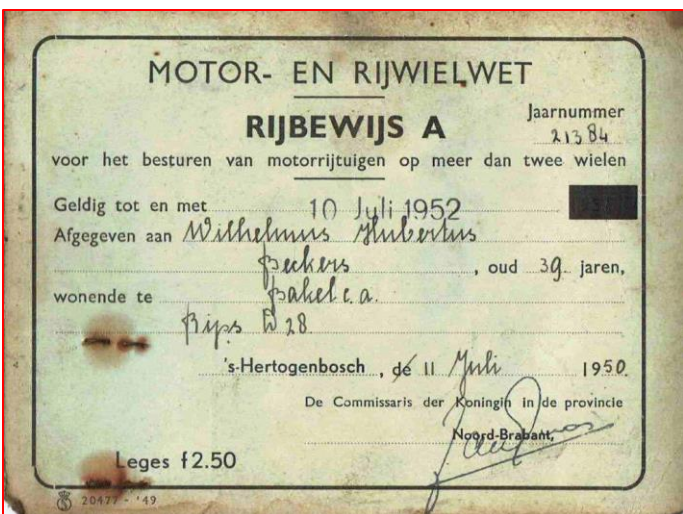
Begin 1946 startte Frans Ploegmakers met zijn eigen loonbedrijf. Er werd meteen een nieuwe Raussendorf dorsmachine gekocht bij de firma Hanraets in Deurne. Deze moest bij de importeur Brinkman & Niemeijer in Zutphen gehaald worden. Wim vertrok samen met Frans naar Zutphen om de dorskast op te halen. Ze zijn 3 dagen onderweg geweest in verband met de door de oorlog opgeblazen bruggen.

Bij elk pont waar ze aan kwamen moest eerst de dorskast van de vrachtauto geladen worden. Vervolgens de dorsmachine op het pont rijden, over het water en er aan de overkant weer afhalen. Daarna maakte de vrachtauto van Beckers de oversteek met de pont. Tot slot de dorskast weer op de vrachtauto laden. Dit ritueel gebeurde bij elke oversteek van een waterweg waar men een pont tegen kwam.

Wim pakte alle opdrachten aan, want elke opdracht betekende geld in het laatje. Voor de Heidemij vervoerde hij hout. Hij reed voor varkenshandelaar Veldpaus uit Gemert en deed diverse klussen voor de Boerenbond.

Links; Rijbewijs uit 1950.

Onder; Aan het werk bij de nieuwbouw van de kolenopslag voor de firma Gerrits.

In 1949 neemt Gerrits de meelhandel van Van de Ven over. Gerrits, gespecialiseerd in het malen van veevoerders, gaat meteen een nieuwe maalderij bouwen.

Het gele zand voor de nieuwbouw van de maalderij moest met de schop geladen worden op een perceel van Wouters in de Jodenpeel en daarna naar De Rips gebracht. Met de G.M.C. zijn vele ritten op en neer naar de nieuwbouw van Gerrits gegaan.

Toen de meelfabriek klaar was, kreeg Wim Beckers de opdracht zakken meel naar klanten tot in de verre omtrek te vervoeren. Zijn broer Piet ging in de maalderij van Gerrits werken.

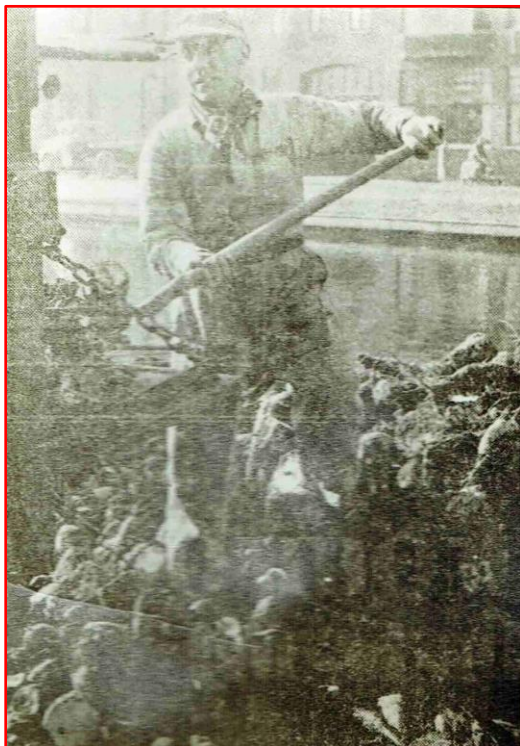

In de jaren 50 komt de vraag van varkenshandelaar Camps Oostrum om varkens te rijden naar het slachthuis. Overdag zakken- en los transport. En 's avonds varkens laden om ze naar het slachthuis te brengen. Daarvoor moest de vrachtauto steeds worden aangepast. In de avond de kap er met de hand op zetten en daags daarna 's morgens er weer af halen. Het was zwaar werk met lange dagen. Daarom ging Ome Grad ander werk zoeken. In zijn plaats kwam de boerenzoon Bert van Vonderen, die alleen maar mee ging als er varkens werden geladen.

Links; De vrachtwagen gereed voor vervoer van ca. 35 vette varkens. Er was ook een halve bovenetage wat heel voordelig was, want nu kon men ook paarden en koeien vervoeren. Deze stonden dan dwars in de vrachtauto.

Tot in de jaren zestig werd veel vrachtgoed nog in zakken of los vervoerd. Dit betekende dat er veel gesjouwd en getild moest worden. Alles gebeurde nog met de hand, 'n schop of riek. Je had een goede mentaliteit nodig, om een vrachtwagen snel vol of leeg te kunnen maken. Maar wij dachten, als we vlug lossen dan kunnen we nog net een vracht meer doen. Ook op zondag werd broer Toon Beckers geholpen met melk ophalen voor Nutricia. Het was zwaar werk. Alle tuiten hadden een gewicht van 40 kg.

Rechts; Wim Beckers met een zak aardappels (gewicht van 50 - 70 kg.) op zijn schouder. Dit is een manier om zware zakken van de vrachtwagen te tillen.

Links; Een foto uit de krant. Wim Beckers lost met een riek suikerbieten in het schip dat in het kanaal in Helmond aan de kade ligt.

Een familiebedrijf in de groei.

Het spreekwoord; Jong geleerd is oud gedaan, was hier echt ter sprake. Zo gaat Tien al op 13-jarige leeftijd als bijrijder met de vrachtwagen mee. Eerst nog halve dagen, maar het duurde niet lang of hij werkte hele dagen. Op maandagmorgen heel vroeg mee varkens ophalen. Deze werden gebracht naar een varkensslachterij in Kerkrade. Vervolgens werd er zakgoed met meel geladen in Baarlo en weer gelost in Maasbree of Sevenum.

Vanaf deze tijd houdt Marie, naast het drukke gezin met 6 kinderen, ook de boekhouding bij. Nu worden de rekeningen op tijd verstuurd en er wordt niet te vroeg betaald. Verder neemt ze de verantwoording op zich om de afspraken te maken voor de vrachten. Marie staat dag en nacht klaar om dingen mee te regelen in het bedrijf. Ze breekt de vrachtwagen mee af en bouwt deze mee op, zodat ze weer op tijd klaar zijn om te kunnen vertrekken. Ze sjouwt met zware zijschotten, de bovenlading in de vrachtwagen leggen en ze is ook onvermoeibaar bij het optillen van de loodzware loopbruggen. Maar gelukkig ze deed het met plezier, omdat het vooruit ging. De boekhouding die ze geheel verzorgde, zou later uitgroeien tot een complete dagtaak.

Links; Het gezin Beckers-Joosten staand v.l.n.r. Truus, Leen, Tien, Ben, Miet, zittend Wim, Harrie en Marie.

Rechts; Tien in de Bedford met zus Miet.

Eind jaren vijftig komt Ben van school en gaat ook in het familiebedrijf werken, terwijl Tien in 1958 in dienst moet. Wel haalt Tien ondertussen zijn vrachtwagenrijbewijs en zodra hij uit dienst is kan er gedacht worden aan een tweede vrachtauto.

De vraag naar vervoer van varkens wordt steeds groter. Er wordt een Bedford gekocht. Bij deze vrachtauto kan de kap in de loods aan touwen omhoog worden gehesen, de losse opzetschotten aan de zij- en voorkant konden dan met minimaal 2 personen worden afgenomen en aan de muur gehangen. Het zwaarste deel was de achterklep. Beckers richt zich steeds meer op varkensvervoer en het vervoer van meel voor Gerrits wordt daarom afgestoten.

Ben gaat als jonge jongen ook met andere vervoerders mee op pad zoals de vroegere schaaпsherder Adriaan Donkers, die een zeugen- en kalverenbedrijf in Ysselsteyn had opgezet. Samen vertrokken ze in de voornacht met de vrachtauto naar de veemarkt in Sneek. Hier waren ze al voor 4 uur in de ochtend, want dan waren de zwart/witte kalveren die ze nodig hadden nog het goedkoopst.

Als de zaken tijdelijk moeilijker gaan, gaat Tien bij G. Vloet in Sint Anthonis werken. Later woont hij met zijn gezin in Oostrum en werkt bij de aldaar gevestigde varkenshandelaar Th. Camps.

Ondertussen heeft Harrie zijn rijbewijs behaald en begint ook thuis te werken. De tijden worden beter en er komt een derde vrachtauto bij, een Volvo. Ook de garage groeit mee, met het groter wordende wagenpark.

Links; Garage gebouwd in 1963.

Voor de jaarlijkse bietencampagne voor de fabriek Suiker Unie Dinteloord, heeft hiertoe aan bijgedragen. Tijdens het laden van de bieten hielp elke boer met laden. Nog beter was dat mensen uit de buurt of zonen hielpen. Minimaal 4 man met de riek om de netten op de vrachtauto zo snel mogelijk vol te krijgen.

Vanaf 1962 werden de bieten geladen met een opgebouwde Wehrhahn kraan op een tractor van Cor Broeks. Later werd dit een aparte Argentirio aanhang kraan die de bieten in de netten laadde. Bij de schepen die in Helmond aan de kade lagen, werden de bieten met net en al door een kraan opgetild en boven het schip omgekiept zodat ze in het ruim vielen.

Maar de zorg voor de vrachtwagens bleef belangrijk, wekelijks werden ze grondig geschrobd dat was Beckers wet.

Rechts; De wekelijkse schoonmaak. Ben staand met de bezem en Tien op zijn hurken voor de schoonmaak aan de onderzijde.

Na al de arbeid van 's morgens tot 's avonds komt er 'n beloning. Er wordt 'n luxe auto gekocht, 'n Chevrolet.

Boven; Tien trots bij de Chevrolet met veel chroom.

Het leven van een chauffeur rond 1963.

Een vrachtautochauffeur moest in die tijd op alles voorbereid zijn. Voldoende contant geld mee en boterhammen met drinken voor de hele dag. Met enkel een wegenkaart moest je je weg zoeken door de dorpen en steden, want snelwegen waren er nog maar een paar in Nederland en het buitenland. Verder had de chauffeur geen mobiele telefoon, betaalpas of de Tom Tom in de vrachtauto. Zo kon het onderstaande verhaal gebeuren wat Ben Beckers overkwam in 1963.

Ben kreeg een opdracht om een hele grote zware band van een loader graafmachine te vervoeren voor de firma Tyresoles, die destijds in Beek en Donk gevestigd was. Dit bedrijf was gespecialiseerd in het repareren en coveren (loopvlak vernieuwen) van grote banden. De opdracht was om de band, die vlak op de laadvloer van de vrachtauto lag, te vervoeren naar de grensplaats Poppel in België. Hier zou een vrachtauto komen om de band over te laden en verder te vervoeren. Aangekomen in België, enkele uren gewacht nog geen andere vrachtauto. Toch maar eens bellen vanaf de grenspost naar Tyresoles, waarna Ben te horen kreeg: Ja, de andere vrachtauto heeft afgebeld en wij konden jou niet bereiken.

Wat nu? Ben kreeg de opdracht om via België door te rijden naar de Franse grens bij de stad Lille. Ook hier weer wachten op de vrachtauto. Na verloop van tijd weer bellen. Ik ben er al een tijd maar er komt geen vrachtauto. Wat nu. Er werd Ben gevraagd om nog een stuk verder door te rijden naar de Spaanse grens. Ben ging weer op pad. Geld had hij gelukkig voldoende bij zich om onderweg te tanken en eten te kopen. Slapen deed hij in de auto gewoon met het hoofd op het stuurwiel, want slaapcabines waren er nog helemaal niet. Zo verliep de tijd en na een enkele dagen was Ben aan de Spaanse grens zonder Tom Tom. Hier werd hij gelukkig wel opgewacht en men begeleidde hem naar de plaats van bestemming die in de buurt lag. Na het lossen van de band, werd de terugreis aangevangen en na een weekje de thuiskomst gevierd werd.

Overname door de zonen Beckers in 1968.

In 1968 begint een nieuw tijdperk. De zonen zijn volwassen en er moet naar de toekomst van allen worden gekeken. De zonen nemen het bedrijf over en Wim Beckers gaat hier zelf in loondienst. De naam wordt wel gewijzigd in de Firma W. Beckers & Zn.

De eerste aankoop is het overnemen van het varkenstransport H. Camps te Oostrum. Tien is daar in dienst en gaat nu door in het familiebedrijf. Hiervoor wordt een Scania 56 gekocht. Nolleke Cremers uit Beugen rust hiervoor de vrachtwagen uit met een zwaargebouwde bak. Deze bak was wel de laatste die hij zou bouwen.

Rechts; Harrie met de vrachtauto voor de garage in Oostrum.

Iedereen krijgt een eigen taak binnen het bedrijf. Tien woont al in Oostrum en Harrie gaat er na zijn huwelijk ook wonen. Samen richten zij zich op het varkenstransport binnen het bedrijf. Zij regelen ook de transporten vanuit Oostrum. Wim doet de wegenbouw en Ben staat meer voor het losse werk, tarieven vaststellen en prijzen maken van alles wat voor komt. Marie blijft zich met de boekhouding bezighouden, bijgestaan door Ben. De in- en verkoop van auto's wordt in overleg gedaan terwijl toch maar 1 man het woord heeft.

Er wordt nog meer verhuisd Wim en Marie verhuizen naar het huis van oma Beckers aan de Paterslaan 2. Terwijl Ben met zijn vrouw op het stamhuis aan de Ripsestraat 10 gaat wonen.

Het werk dicht bij huis betekent ook een hechtere band tussen werkgever en werknemer. In 1968 is Mat Gerrits uit St. Anthonis in dienst gekomen. Hij wilde net zo hard vooruit als wij en dat paste vanzelfsprekend precies bij ons. Dag en nacht, hij nam het niet zo nauw.

Links; Tuinbonen nog geladen in zakken. De chauffeur is Mat Gerrits.

Onder; Facturen uit de 70er jaren.

507

TRANSPORTBEDRIJF
Fa. W. BECKERS EN ZN. - RIPS

RIPSESTRAAT 10 - PATERSLAAN 2 - OOSTRUM - TELEFOON 04939 - 236
BANK: BOERENLEENBANK RIPS TELEFOON OOSTRUM 04780 - 3383

Bank nr: 14.40.01.195 RIPS, 30-11 19.75

REKENING voor G.M. Ploegmakers / foosten
Mr. Hersigstraat 42 Rips

18-9	Maais gereden	2 uur werk		
		'a f 33,-	f 66,-	
		16% B.T.W.	10,56	
		Totaal	f 76,56	

R18-12

№ 000432

TRANSPORTBEDRIJF
Fa. W. BECKERS EN ZN. - RIPS

RIPSESTRAAT 10 - PATERSLAAN 2 - OOSTRUM - TELEFOON 04939 - 236
BANK: BOERENLEENBANK RIPS TELEFOON OOSTRUM 04780 - 3383

Bank nr: 14.40.01.195 RIPS, 31-10 19.76

REKENING voor E. Ploegmakers
Rips

18-9	mais gereden van 14. tot 19.30 =			
	5.½ uur 'a f 35,-	f 192,50		
	16% B.T.W.	30,80		
	Totaal	f 222,70		

Mark
27-11-76

№ 000898

Wim gaat met pensioen.

Het varkensvervoer neemt steeds meer toe. Er komen grote varkensboeren waarvoor het transport geregeld moet worden. Een van de grote klanten is G. Vloet uit Oploo waarbij alle varkens naar de slachterij Homburg in Cuijk worden gebracht. Dan durft men grotere investering te doen, zoals het aanschaffen van een nieuwe Daf 200 DJ 05 75 met laadbak en automatische laadbrug. Maar investeringen moeten gedaan worden wil men in de running blijven. Het spreekwoord is: Wie niet waagt, die niet wint. Maar daar kun je zelf nog heel veel aan doen.

Wim komt op een pensioengerechtigde leeftijd en gaat stoppen. Het bedrijf waarmee hij begon, is uitgegroeid van 1 vrachtwagen naar een wagenpart van 10 verschillende vrachtwagens en waarmee elke transport opdracht kan worden aangenomen. Het is een solide bedrijf dat met veel vertrouwen door de 3 zoons in 1975 wordt voortgezet.

Boven; Het wagenpark in 1975 op het terrein voor de kiosk en naast het toenmalige parochiehuis.

Ode aan Wim en Marie Beckers-Joosten bij het afscheid.

De Rips 1945-1975.

Hiermede wilden wij jullie een plezier doen om het eens op te schrijven. Er zijn echt wel punten vergeten, maar op alles op te schrijven valt niet mee. Het bedrijf is zo goed mogelijk na gegaan ja, er is hard en met ontzettende stuwkracht gewerkt. Het hele gezin leefde mee. Daarom had dat niet zo veel aandacht nodig als wel werd gezegd. Het is gewoon het karakter dat de mens maakt. Het is net zoals je wilt luisteren dan kun je ook aanvoelen. Dit alles zou nooit bereikt zijn als we ons moeder niet hadden gehad. Die heeft er heel veel voor moeten laten. Ze heeft ook veel mee moeten werken om alles op tijd weer klaar te hebben en weer te vertrekken. Laten we maar eens denken aan al die keren van de wagen op en af breken. Zware zijschotten erop trekken en die boven lading erin leggen en vergeet vooral die loodzware bruggen niet.

Ja en dan op ieder uur van de dag of van de nacht klaar staan om dat te doen. Daarnaast had ze een gezin van 6 kinderen die toch ook aandacht nodig hadden, waarbij dan altijd de telefoon gehoord moest worden om afspraken te maken voor vrachten. Maar gelukkig ze deed het met plezier, omdat het vooruit ging. De boekhouding die ze geheel verzorgde, dat was een heel werk om erin te komen en dat zou later uitgroeien tot een complete dagtaak. Maar nee, bij ons ging dat ertussendoor. Het kostte geen geld maar wel heel veel inzet en een ontzettende grote moed om dat op te kunnen brengen. Het bedrijf is begonnen met niets, in 'n tijd dat er niets te verdienen viel. Maar het bleef bestaan, door niet op te geven door hard, ja hard te werken. Slapen moest er gedaan worden in eigen tijd maar wanneer was die er. Zo zijn we vooruit gekomen. Later toen de kinderen voort mee werkten ging alles gemakkelijker maar de tijden veranderden ook veel. Ja als je iets wilt, moet er samenwerking zijn en die was er. We lieten niets voor elkaar staan. Als de een vlugger thuis was dan de andere, maar dat gebeurt weinig want ons moeder wist wel hoe lang of hoe kort je er over deed. En er was nog een vracht, dan reed je weer aan. Tijd of uur werd niet aan gedacht, zo zijn we gekomen tot op heden wat we zijn. De Firma W. Beckers en Zn tot zo ver zou ik gaarne zeggen "bedankt". Voor alles wat voorheen is gedaan, om te komen aan dit resultaat. De weg is getimmerd en dat willen we beloven, we zullen hem nog veel langer en veel breder maken om te zorgen, dat jullie nog lang kunnen zien en zeggen: "*Dat zijn ons jongens, Dat is ons bedrijf*".

Na het vertrek van Wim Beckers uit het bedrijf gaan de zonen Tien, Ben en Harrie voorlopig samen verder onder de vertrouwde naam Firma W. Beckers en Zn. Ben blijft in het ouderlijke huis wonen en breidt hier de transporten in de groente sector sterk uit. Tien en Harrie concentreren zich vanuit Oostrum op het vervoer van varkens. Wel verhuist Harrie in 1976 van Oostrum naar De Rips en betreft het huis met garage van het voormalige kippenbedrijf Piet van Leuken.

In 1983 wordt het transportbedrijf W. Beckers & Zn gesplitst, waarna er twee verschillende bedrijven ontstaan. Voor Ben Beckers wordt de naam Beckers Transport Rips, afgekort **BTR**. Met als vestigingsadres Ripsestraat 10 De Rips. De naam van het bedrijf van Tien en Harrie gaat heten Firma W. Beckers en Zn en blijft gevestigd in Oostrum en De Rips. Hieronder de beide verhalen.

Deel 1: Bedrijf van Ben Beckers groeit als kool.

Vanaf jaren 70 zijn er vele technische ontwikkelingen in de transportwereld.

Beckers is gespecialiseerd in het transport van landbouw- en groenteproducten. Het vervoer hiervan wordt alsmaar groter en sneller. Daarbij worden ook steeds grotere vrachtcapaciteiten per keer en sneller vervoer gevraagd. Vooral het vervoer van containerauto's met aanhanger komt in zwang. Dit houdt in dat op elke vrachtauto en aanhanger een container installatie met haakarmsysteem wordt gebouwd. Om met deze nieuwe revolutionaire transportcombinaties te kunnen werken moeten er natuurlijk ook containerbakken aangeschaft worden. Een ijzeren container(bak) zijn ca 6 meter lang, 2.5 meter breed en 2 meter hoog. Door deze combinatie kan er veel meer en sneller in een keer groente en andere producten vervoerd worden.

Het is nu ook heel gemakkelijk om transporten te laten vertrekken naar conservenfabrieken in België, Frankrijk en Duitsland. Ook in Nederland wordt er voor diverse groenteverwerkers gereden zoals; Hak in Kruisland, Baltussen in Driel, Koolen in Mierlo, en Coroos in Zeeland enz. enz.

Boven; Overzetten van container op aanhanger met behulp van haakarmsysteem.

Transport heeft ook te maken met snelheid en efficiëntie. Containervervoer blijft omslachtig omdat de containers telkens eerst gelost moeten worden om ze vervolgens op het land te vullen met producten. Om een containercombinatie te vullen pakt men de eerste container op de "rug" en vervolgens wordt de auto achteruit tegen de achterkant van de aanhanger geplaatst. Daarna wordt de volle container op de aanhanger gezet en daarna vergrendeld met kettingen. Vervolgens is de tweede container voor de vrachtauto aan de beurt. Daarna wordt de geladen vrachtauto voor de aanhanger gemanoeuvreed en wordt deze vastgemaakt. Tot slot moet de chauffeur de hydrauliek en lucht slangen verbinden en de stekker van het licht in het stopcontact steken. Dit kost allemaal behoorlijk veel tijd.

Daarom brengt Beckers een nieuw vervoersysteem in de landbouw. Er wordt een vrachtwagentrekker gekocht, waarachter een getrokken dichte oplegger hangt. Op de plaatsen waar het mogelijk is worden deze opleggers, rechtstreeks vanuit de oogstmachine gevuld.

Links; Volvo autotrekker, met dichte opleggers met walking floor in de bedrijfskleuren van Beckers Transport.

Om nog efficiënter te kunnen werken komt in 1993 de eerste zogenaamde Walking Floor in beeld. Dit is een speciale oplegger waarin de vloer onderin gevormd wordt door een mat van stalen spijlen van 10 cm breed en die aan de zijkanten met zware kettingen zijn verbonden. Deze vloer komt in beweging, zodra achteraan de as met nestwielen, waar de ketting door een hydromotor loopt, in gang wordt gezet. De vrachtauto met groenten kan op de ontvangstinstallatie van de fabriek leeg gedraaid worden. Hierna kan de chauffeur weer meteen vertrekken voor de volgende vracht.

Rechts; Een vrachtwagen met een walking floor, die aan de buitenkant niet zichtbaar is. Tevens zijn alle containers en opleggers inmiddels voorzien van op te rollen afdekzeilen. Dit is voor het behoud van de kwaliteit van het product en geen verliezen onderweg.

BTR groeit uit zijn jasje en welke invloed dat heeft op De Rips.

Vanaf de jaren zeventig is er een explosieve groei in het transport van groente- en landbouwproducten. Om aan alle vervoersvragen te voldoen moet het bedrijf flink investeren. Met het nieuwe haaksysteem konden overal containers geplaatst worden die later weer werden opgehaald. Zo had Beckers op een gegeven moment 140 containers op verschillende plaatsen in het land in gebruik. Ze hadden allemaal de gele basiskleur en een uniek zwart geschilderd nummer.

Boven; De gele containers met in zwart het unieke nummer.

Voor het bedrijf was het bijna niet meer mogelijk om 15 vrachtauto's met aanhanger in de buurt van Ripsestraat 10 en omgeving te parkeren. En het parkeerprobleem werd nog groter, toen al het vervoer voor de groenteverwerkers Rijko uit Helmond en de fa. Jan Bouw uit Gemert werd aangenomen. Rond de Ripsestraat 10 was er veel te weinig plek en daarom liet Ben zijn chauffeurs uit noodzaak ook wel vrachtwagens op het plein voor de kerk en het dorps huis D'n Eik plaatsen. Enkele personen protesteerde hiertegen omdat er nu te weinig parkeerplekken waren voor de kerkgangers.

In 1978 kocht Ben Beckers een leegstaande boerderij van de gemeente Bakel aan de Blaarpeelweg. Hij ging die verbouwen om hier te gaan wonen. Bij de boerderij hoorde een stuk grond met een oppervlakte van ca 3000 m². Hiernaast gelegen 2 bedrijfsterreinen van 2000 m², totaal 4000 m². Deze percelen kon Beckers ook huren van de gemeente.

In de nabije toekomst zouden deze percelen bebouwd mogen worden met een aparte bedrijfswoning. Wanneer die terreinen bebouwd zouden worden, was op dat moment voor de gemeente nog niet duidelijk. Bij de huurafpraak van de terreinen met de gemeente, werd op dat moment door beide partijen nog niet gesproken over een mogelijke vestigingsvergunning. Wel liet Beckers al op voorhand het voorste deel ter grootte van ca 2000 m² terrein verharderen. Om het perceel te kunnen betreden werd de sloot voor aan de Blaarpeelweg overkluisd met duikers over een lengte van ca 30 meter. Nu kon de containeropslag naar hier verplaatst worden en was voor alle partijen, Beckers, de gemeente en de bewoners van De Rips de druk van de ketel.

In 1980 was de verbouwing van de boerderij aan de Blaarpeelweg klaar en werd als woonhuis betrokken. Het ouderlijk huis aan de Ripsestraat kreeg de bestemming van kantoor en kantine.

Dit ging enkele jaren goed tot dat in 1985 door de gemeente de huur plotseling werd opgezegd met de reden, je kunt het terrein kopen of vertrekken.

Ben Beckers liet deze kans niet voorbijgaan en kocht totaal deze 4000 m2 bedrijventerrein. Hierdoor konden ook de aanwezige verharding en aangelegde duiker over grenssloot blijven liggen. Bij de koopakte was ingesloten dat op deze plek, na aanvraag, een vestigingsvergunning zou worden afgegeven. De aanvraag werd per omgaande ingediend bij de gemeente Bakel.

Nu kwam echter een kink in de kabel. De vestigingsvergunning kon nooit verleend worden, omdat de gemeente andere plannen had. De gemeente wilde achter het verkochte bedrijventerrein, woonhuizen bouwen aan de Patrisstraat. En volgens de wet moest een bedrijventerrein 100 meter van nieuwe woningen liggen. Daardoor was er plotseling een groot probleem voor zowel Ben als de gemeente.

Ben Beckers maakte meteen bezwaar en vroeg om een bouwverbod voor deze strook met nieuwe woonhuizen. Hij was bang dat de toekomstige bewoners mogelijk gingen klagen over het lawaai van de vrachtwagens.

In de praktijk kon een transportbedrijf van deze grootte zoals BTR helemaal niet in aanmerking komen voor een vestigingsvergunning op deze plek. Om uit de impasse te raken, heeft Ben Beckers rond 1990 aan de gemeente Bakel voorgesteld, om een uitbreiding voor een bedrijventerrein. Dit zou de grootte van ca 2.5 ha moeten hebben vanwege de grote expansie van zijn bedrijf. Zo'n groot industrieterrein was zowel in De Rips als de gemeente Bakel en Milheeze niet te vinden. Hierop kon dan ook geen gunstig antwoord gegeven worden door de gemeente.

Links; Een deel van het vrachtwagenpark.

In de daaropvolgende 10 jaren werden er vele brieven uitgewisseld via de advocaat van de gemeente en die van Ben Beckers. Diverse keren werden de standpunten voorgelegd aan het gerechtshof in Den Bosch. Zeker 3 keer heeft de advocaat van Beckers Transport voor de rechter gestaan en zijn standpunt verdedigd en gewonnen. Steeds verloor de gemeente Bakel. Een van de beweegredenen om toch een mogelijke vergunning te verkrijgen was volgens de gemeente Bakel om een geluidswal aan te leggen. De kosten hiervan zouden ca vierhonderdvijftigduizend gulden bedragen, zoals door de gemeente werd becijferd en voorgesteld. Maar dat ging niet gebeuren volgens Ben dat was veel te duur.

De gemeente liet nog wel een milieuvergunning onderzoeken of deze wel haalbaar was, maar tegelijkertijd legden zij aan Ben Beckers een dwangsom op. Dit werd algemeen dan ook als een soort drukmiddel gezien om de zaak mogelijk vlot te trekken.

Rechts; Artikel in de Helmonds Dagblad.

Beckers houdt woningbouw bij terrein in Rips tegen

15 februari 1996

DEN HAAG/RIPS - Er mogen voorlopig geen woningen worden gebouwd op een 85 meter brede strook ten zuiden van transportbedrijf Beckers aan de Blaarpeelweg in Rips. Dit heeft de Raad van State gisteren bekend gemaakt.

Beckers had vorige week vrijdag om het bouwverbod gevraagd. Hij is bang dat toekomstige omwonenden zullen gaan klagen over het lawaai van zijn vrachtwagens. De klachten zouden uiteindelijk kunnen leiden tot strengere geluidnormen voor het transportbedrijf.

De opzet van de gemeente Bakel en Milheeze is steeds geweest om ten zuiden van het transportbedrijf alleen bedrijven met bedrijfswoningen toe

te laten. Hiervoor zouden minder strenge eisen gelden. Vorige week tijdens de rechtszitting bij de Raad van State bleek echter dat de gemeente haar bedoelingen niet duidelijk heeft vastgelegd in het nieuwe bestemmingsplan 'Uitbreiding Rips'.

Volgens de Raad van State is het nog steeds mogelijk burgerwoningen te bouwen vlakbij het transportbedrijf. Om die reden heeft de Raad van State een deel van het bestemmingsplan geschorst. Dit houdt in dat er voorlopig geen woonhuizen gebouwd mogen worden totdat de Raad van State de kwestie nader heeft onderzocht. Een definitief oordeel kan nog enkele maanden tot een jaar op zich laten wachten.

Kort gezegd; de geplande nieuwe huizen aan de Patrijsstraat mochten er wel komen als woonhuis met een bedrijfsterrein erachter. Dus geen gewone woonhuizen met burgers die nu gepland waren en die mogelijk bezwaren konden maken tegen het transportbedrijf Beckers.

In juli 1996 meldde Ben Beckers zich bij de Raad van Staten en vroeg vernietiging aan van bestemmingsplan van de gemeente Bakel en Milheeze. Want inmiddels had de gemeente een dwangsom opgelegd van f 500, = voor elke dag dat het bedrijf Beckers geen geldende vestigingsvergunning had. Dit bedrag zou kunnen oplopen tot maximaal honderdduizend gulden.

1019

BTR Beckers Transport Rips B.V.

Ripsestraat 10
5764 PG Rips
Tel: 04939-9359 (privé: 9536)
Tel. per 10-10-1995: 0493-599359
Telefax: 04939-9641
Bank: Rabobank Rips
Nr. 14.40.01.195
K.v.K. nr. 54719

6051
loonbedr. Ploegmakers EV
v.d. Wildenberglaan 46a
5764 RE Rips

Rekening voor

BTW-nummer: NL006988556B01
Rips, 28 oktober 1995

BTW-nummer:
Rekening nr.: 001054

Bladnr.: 1

27.10	1.50 uur 1 cont. met machine af Helenaveen naar Rips	fl. 138.75
26.10	2 uur 1 cont. met machine af Rips naar Helenaveen	fl. 185.00
		fl. 323.75
	17.50% BTW over 323.75	fl. 56.66
		fl. 380.41
		=====

4950

Volgens de gemeente waren er bezwaren vanuit het dorp. Dat de vrachtwagens dag en nacht met aanhangers en volle of lege containers te veel lawaai maakte op de deels verharde Blaarpeelweg. Maar dit was voor het bedrijf de enige uitvalsbasis richting de Ripsestraat. Ben Beckers heeft zelf deze bezwaren echter nooit vernomen.

Links; Ondanks alle problemen met de gemeente gaat het werk gewoon door en moeten facturen worden uitgeschreven.

In 1997 werd in het kader van de gemeentelijke herindeling van Noord-Brabant de gemeente Bakel en Milheeze opgeheven en ingedeeld samen met Gemert tot de nieuwe gemeente Gemert-Bakel.

Inmiddels had Ben al grond verkocht aan Ben Swinkels om er zijn elektriciteitsbedrijf te kunnen beginnen.

Na de gemeenteraadsverkiezing kwamen er nieuwe bewindsheren aan de macht. Voor de nieuwe gemeente Gemert-Bakel kreeg wethouder Harrie Verkampen dit hoofdpijndossier op zijn politieke bord. Voor Harrie Verkampen was het al direct duidelijk, hier was geen directe oplossing voorhanden. Hoe gaan we hier samen uit komen. Een normale vestigingsvergunning was geen optie. Daarom bood de gemeente Gemert-Bakel een substantieel bedrag aan de firma Beckers voor het restant van het zogenaamde bedrijventerrein dat destijds was gekocht van de gemeente Bakel. Hiermee werd de mogelijkheid geschapen om te kunnen verkassen en hier werd al vrij snel op ingegaan. In feite was daarmee de jarenlange zaak tussen de gemeente Bakel en de firma Beckers opgelost.

In februari 1997 stond er een groot artikel in de krant; Beckers transportbedrijf wil verhuizen. Het was zo dat de firma Rijko in Helmond, waarvoor Beckers alle transporten verzorgde, ook te klein behuisd was en deze verkaste naar een andere locatie op het industrieterrein. Daardoor kreeg Beckers de kans om mee te verhuizen.

Wel duurde het nog tot het jaar 2000 voor dat de gehele firma BTR met alle hebben en houden inclusief het kantoor vertrok naar het industrieterrein naar Helmond. En hiermee was dit deel van het transportbedrijf Beckers voorgoed verdwenen van De Rips

Beckers Transport Rips bv
Gerstelijk 18
5704 RG Helmond
Tel: 0492-530430
Fax: 0492-530418
Bank: Rabobank Helmond
Banknr.: 14.40.01.195
K.v.K.nr.: 17054719
BTW nr.: NL006988556B01
f.beckers@rijko.nl
www.rijko.nl

Links; Briefhoofd met nieuw adres van BTR in Helmond.

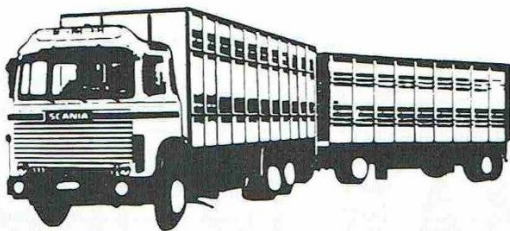
Deel 2: Firma W. Beckers en Zn.

De gebroeders Tien en Harrie Beckers hadden al jarenlang na de overname in 1976 het veevervoer onder hun hoede. Na de splitsing in 1983 specialiseerden zij zich nog specifiek op veevervoer met als standplaats De Rips en Oostrum.

Boven; De broers Tien re. en Harrie li. voor de eerste vrachtauto (gerestaureerd) uit 1936.

Firma W. BECKERS en Zn.

Gespecialiseerd in

*** VEETRANSPORTEN ***

Rips tel. 04939 - 355 - Oostrum tel. 04780 - 83383

In het jaar van de overname in 1976 stond het woonhuis van de familie van Leuken met loods aan de Burgemeester van de Wildenberglaan te koop. Bij de loods was ook een milieuvergunning voor transport aanwezig. Tijdens de openbare verkoop in zaal Eijsbouts bracht Ben Beckers het hoogste bod uit. Het kwam ook in zijn bezit. Ben Beckers bood het bedrijf meteen aan zijn broers aan. En werd aan Harrie voorgesteld om er te gaan wonen. Dit was in feite zo geregeld en kwam de Firma W. Beckers en Zn vanuit Oostrum ook op de Rips terecht. Aan de voorkant van de loods werd een nieuw kantoor gebouwd.

Links; Advertentie in het gemeenteblad van Bakel 1986.

Het jaar 1997 kenmerkte zich vooral doordat de oudste broer Tien Beckers uit het bedrijf stapte en Harrie het alleen voort zette. Tegelijkertijd was er een grote uitbraak van de Varkenspest in

Nederland, die ook maandenlang duurde. Dat zette vooral het transport van varkens geheel op zijn kop. Voor het vervoer van vee, kwamen plotseling vele nieuwe regels en wetten en dat bracht veel papierwerk met zich mee. Firma Beckers en Zn kon snel op de veranderde regels reageren. Maar vooral kleinere veetransportbedrijven konden deze papierrompslomp niet meer bijbenen. Diverse kleinere bedrijven boden hun bedrijf o.a. aan bij de firma W. Beckers en Zn. Dit hield wel in dat overgebleven vee transporteurs steeds meer werk kregen. Omdat Beckers hier heel goed op was ingespeeld, werd het bedrijf in korte tijd snel groter. Ook de vrachtauto's hadden inmiddels allemaal een grote aanhanger erachter. Al heel vroeg in de nacht vertrokken de chauffeurs om de varkens op te halen, die naar de diverse slachthuizen vervoerd werden. Als ze rond 11 uur voormiddag terugkwamen, stond de gehele Burgemeester van de Wildenberg vol met vrachtauto's. Er waren er dan ook inmiddels 10 vrachtauto's.

Rechts: Beckers veevervoer vrachtauto met aanhangwagen 2003.

Links; Jan Willem Beckers.

In 1998 stond er een mooi artikel in de Korhoen over het wel en wee van het veetransport na de varkenspestperiode, waar Jan Willem Beckers, zoon van Harrie werd geïnterviewd.

Door de uitbreidingen van de veetransporten voelden Harrie Beckers met zijn zoon Jan Willem zich toch genooddaakt om naar een grotere locatie voor hun bedrijf te zoeken. Na gedegen onderzoek en onderhandelingen met bepaalde personen, en de ervaringen die broer Ben met de gemeente had, werd al snel ingezien dat zij op de

Rips nooit een goede locatie zouden kunnen verkrijgen.

De oplossing kwam in het nabijgelegen dorp Ysselsteyn. Hier was een terrein bij de voormalige varkensslachterij van de firma Houben waar voldoende manoeuvreerruimte en ontsmettingsgelegenheid was voor de vrachtauto's. Er was tevens een kantoor met alle vergunningen.

In het jaar 2004 vertrok de Firma W. Beckers en Zn. vanaf De Rips naar Ysselsteyn. Op dat moment waren er 17 vrachtauto's en 23 man personeel werkzaam op De Rips. In Ysselsteyn ging het bedrijf verder onder de naam Beckers Veetransport BV onder leiding van zoon Jan Willem Beckers.

Door het feit dat de voormalige gemeente Bakel en Milheeze onvoldoende grote bedrijventerreinen ter beschikking kon stellen, verdween na 68 jaar de transport familie Wim Beckers voorgoed van het grondgebied De Rips.

Twee grote bloeiende bedrijven met totaal 32 vrachtauto's en 41 werknemers werden in feite van de Rips "weg gejaagd" en waardoor hier vele arbeidsplaatsen verloren gingen.

Boven; De vrachtwagen waar het allemaal mee begon in 1936 en nog in bezit is van Harrie.

Bronnen:

<https://www.delpher.nl/nl/kranten>; gezocht met de woorden Rips, Beckers, Bekkers

<http://www.bhic.nl/onderzoeken/hulp-bij-onderzoek/bevolkingsregisters> Overloon

<http://www.heidebloem.com/historie.html>

Helmonds Dagblad; krantenartikelen periode 1995 - 1997

Boekje; 50 jaar Rips

Archief; Theo Verstraten

Archief; D'n Blikken Emmer

Foto's; familie Beckers

Handgeschreven schrift met foto's, gemaakt door Ben Beckers bij de pensionering Wim Beckers in 1976. Aangevuld met informatie door Tien, Ben en Harrie Beckers.

Deze nieuwsbrief kwam tot stand m.m.v.

Bernard Ploegmakers

☎ 0623901706

bploegmakers@hetnet.nl

Hannie Ploegmakers

☎ 0206938463

Secretariaat:

G.M. van Geffen

Ripsestraat 23a

5764PE De Rips

0493-599450

gmvangeffen@planet.nl

Het lidmaatschap bedraagt € 15,- per jaar over te maken op rekening nr. NL24RABO0136131654 t.n.v. Heemkundekring D 'n Blikken Emmer o.v.v. naam en emailadres